

Наслов оригинала:
MI BOLSO DE HADAS

Copyright © Susaeta Ediciones, S.A.
Translation copyright © 2013 за српско издање, ЛАГУНА

МОЈА ТОРБИЦА С ВИЛАМА

За издавача: Дејан Папић
Превела са шпанског: Маја Миленковић Пејовић
Слог и прелом: Јелена Радојичић
Лектура и коректура: Дијана Радиновић
Илустрације: Пилар Кампос
Дизајн: Марсела Грез
Тираж: 2000
Штампа и повез: Кина
Издавач: **Лагуна**, Београд, Ресавска 33, тел. 011/3347-547
www.laguna.rs, e-mail: info@laguna.rs

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821-344(082.2)(0.046.6)

МОЈА торбица с вилама / [илустрације Пилар Кампос ;
превела са шпанског Маја Миленковић Пејовић]. -
Београд : Лагуна, 2013 (Кина). - 61 стр. : илустр. ; 20 cm

Превод дела: Mi libro de hadas. - Тираж 2.000.

ISBN 978-86-521-1223-4

COBISS.SR-ID 198335500

Моја торбица с вилама

Laguna

Петпељуга

Некада давно један племенит
господин остаде удовац, па реши да
се поново ожени. Имао је злу срећу
да узме уображену и охолу жену која
је имала две ћерке у свему налик њој.
Господин је пак имао ћерку племени-
те и благе нарави.

Мало после венчања господин је
умро и маћеха је убрзо искаљива-
ла сву своју злобу на
девојчици која је
остала сироче.

Док су се
њене ћерке
по цео дан
одмарале

у удобним собама, сирота девојчица
није престајала да

мете, пере и
пегла.

Назвали су је
Петпељуга јер је
морала да чисти и
огњиште, па је стал-
но била утрљана
петелом.

Јадна девојка је ста-
вала на сламарици у
поткровљу и имала
само једну стару отрца-
ну и умрљану хаљину.

Једног лаког дана сти-
гла је принчева позивница
на велики бал у краљевском
дворцу.

Петпељугине сестре су
скочиле од среће и сати-
ма истрабовале хаљине и
нове украсе.

Петпељуга је била толико добра да се
понудила да их очешља. Упитале су је:
„Петпељуго, желиш ли да идеш на бал?“

„Наравно! Али како да идем кад
имам само ову стару хаљину?“

„Јесте, личиш на просјакињу. Боље
остани са својим одвратним мишеви-
ма“, рече једна.

„Какав би то био призор – Петпељу-
га на балу!“, ругала се друга.

Када је освануо велики дан, сестре
су отишле на бал
са мајком, а сирота
Петпељуга је остала
у кући плачући.

Потом се десило нешто необично. Ниоткуда се пред њом појавила њена кума вила.

„Не плачи више, малена.“

Петељуга није могла да верује својим очима.

„Желиш ли да идеш на бал?“, упита је вила.

„Да, много!“, узвикну она.

„Пошто си добра, учинићу све што могу да одеш“, рече јој кума вила.

Вила погледа наоколо као да тражи нешто, угледа огромну бундеву па је узе. Однела ју је у башту, махнула штатићем изговоривши чаробне речи и претворила је у велику кочију.

